

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 300. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald03val-shoot-idm140321578978416.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

ANDET OPTRIN

SKULDE. HOTHER OG GEVAR

SKULDE1)

Hvad var det, som raslede?... Jeg saae Skyggerne af to, som sneg sig sagte igiennem Buskene ... Er vi alene?... Ha!... hvad foruroeliger mig da?... Jo meer det nærmer sig... Det Øieblik, hvortil jeg saa længe talte Dage og Timer... jo heftigere slaaer mit Hierte... Du som i saa mangen søvnløs Nat... Ha!... Skygge, eller Gudinde, eller du Helvedes Sendebud, som viiste mig uafslædig Urses Søn paa Thronen... og Skulde i Støvet!... Du som ofte hvidslede Hævn... og Blod ... og Frihed til mig... naar hine Grotter... naar Upsals kiølede Bekke, med et sagte Sprudeln forgieves indbød mig til Søvn... Hvor er jeg?... Gaver af Rolf, har jeg nævnet jer, og dør ikke af Skam!... Ha!.. Gift, Helvede, dræbende Gift af Hugormene i Nastrond fortære mit Hierte, førend det føler en svag Tanke!... Stille!... Det rørte sig igien... Jeg skulde aldrig troe, at den frygtsomme Rude atter belurer mig... Disse gamle heslige Træer vil jeg lade hugge om, naar jeg boer først paa Leyre... De kan let forskrekke... Men bort, bort i skumle Forestillinger!... Bør jeg ikke være glad, nu da alting gaaer efter Ønske?... Ha!.. Jeg vil forsøge at være glad... Hagbarth!... Hvor er I Hagbarth og Skate?..2).

HOTHER

Vi følge dig en halv Time fra et Sted til et andet ... Du vilde tale med os, Dronning...

SKULDE

Dette skumle Mørke er et ærværdigt Forbillede paa Døden, den ensomme Monark, som hersker

* *
-- 301

over tause Undersaatter og Udørkener... Men jeg glemte det...1). Ha ha... Jeg vilde lee... Ha!.. Jeg vilde lee af Hundings Paafund... Hans dristige Paafund om Valkyriernes Erindring... Men Rolf kiender ingen Mistanke... Den Afsindige!... Ikke tænkte han, at de allerede svævede over hans Hoved, de Forfærdelige hvis Erindring han drak ... Det forekom mig, som om jeg hørte den kladskende Lyd af deres brede Vinger over Aunduegi, da han drak... Og en høi Latter blev hørt nederst i Gieste-Salen, som af Finn Trolde, naar en opsnappet Skrik-Finde krymper sig imellem hans Hænder... Der var Død i det sidste Beger, som han udtømte...

GEVAR

Han kaldte dig Skulde, sin Valkyrie...

SKULDE

Ved Freyer, den eneste gang da han nævnede mig ved det Navn, som jeg elsker... Ellers kaldte han mig Søster... Sin kiereste Søster kaldte han mig, Urses Broder og Søn... Og saa omfavnede han mig, den Kielne, og tilsoer mig sit Venskab... Ha!... hans Venskab... hørte I ikke hans Gavmildhed?... Nu vilde han tillade, at Sverrig ikke længere slæbede sine Rigdomme ind i Issefiord... Men det er for sildig... Ved Danmarks Guder, det er for sildig, Rolf, at du ydmyger dig, og lærer din Pligt imod Helges ægte Dotter... Og for lidet er det, du byder for dit Liv... Havde han talt om Danmark... Da... maaskee jeg havde beholdt ham til min Slave... til en Skammel for min Fod, naar jeg dømte Østersøen og det store Hav... Men nu... Jeg havde ret Lyst til at lee af den Druknes Gavmildhed, dersom.. mit Hierte... var ikke... saa oprørt...

GEVAR

Oprørt dit Hierte?... nu, da Rolf drømmer om Valkyrier og Valhal?...

*
-- 302

SKULDE

Ha!.. han drømmer... men vi vil spare vor Latter til han ligger, ukiendelig af Saar og Død, den Stolte.. til hans Minni vil vi spare vor Latter.. men nu... Jeg kan ikke negte det... Jeg er saa underlig... mit Hierte slaaer stærkt.. af Længsel efter Udfaldet...

HOTHER

Det er Gudernes Paamindelse, Skulde...

GEVAR

Hagbarth troer, at denne Nat er ikke lykkelig, at foretage noget stort i...

SKULDE

Kan du være befænget af saadanne Drømme, unge Helt?... Den Tid er kort, hvori jeg kiender Hagbarth, og dog har jeg større Fortroelighed til hans Mod, end til... Ha!... Det er mig modbydeligt at nævne ham... Jeg kan endnu neppe drage min Aande.. Har du talt med ham, Hagbarth?... med ham som Hialte kaldte Niding?... med... Hiartvar?...

HOTHER

Jeg troede, at han vinkede ad mig før.. da han gik til Fiorden med Hunding...

SKULDE

Hunding... Han er en Mand... Ikke raader han til Flugt...Vi skal flye, Hagbarth...

HOTHER

Flye?... Det gjøres vel ikke nødig... Der er endnu ingen Mistanke...

SKULDE

Hiartvar vil det...

HOTHER

Hiartvar?...

SKULDE

Ikke undrer jeg mig over, at du finder Vanskelighed ved at troe det... Neppe troer jeg det selv.. jeg, som hørte det af hans egen Mund...

303

GEVAR

Det vil i det mindste gjøre det vanskeligt i Nat...

SKULDE

Den Nederdrægtige!.. det er hans Alvor...

HOTHER

Har Skulde kundet overtale sig til at samtykke det?...

SKULDE

Og kan du tiltroe mig siig en Nedrighed?...

HOTHER

Det er ædelt at overvinde sig selv, Skulde.

SKULDE

Hvorledes?...

GEVAR

At du undertrykker din Iver mod Hiartvar... Det har været Opsettelse, og ikke Flugt, han har ønsket...

HOTHER

Thi opsette det skal vi doa... til i Moraen i det mindste opsette det... Det var alt for uædelt at overfalde

de sovende Helte...

GEVAR

Især, da vi ere stærke nok til at see dem under Øinene, naar de vaage...

SKULDE

Jeg siger dig det endnu engang, vi ere ikke stærke nok... Den Ædelmodighed er utidig, som gjør alle vore Hensigter umuelige...

GEVAR

Saa at du uagtet alle Vanskeligheder...

SKULDE

Og dertil reent unyttig... Hvortil da den krybende, den næsten utaalelige Forstillelse?... hvortil de mange Paafund for at dysse dem i Søvn?... Mener du, at jeg af Ømhed forundte Rolf saa glad en Dag, som denne har været ham?... eller at jeg fyldte hans Beger, naar jeg ikke troede, at hver

304

Draabe blev til Gift i min Haand?... Men det er desuden for sildigt at betænke sig... Anstalterne ere trufne, og her er ikke Skin af Vanskelighed mere... Det var heller ikke, fordi jeg skulde tvivle om din Troeskab, Skate, eller om din, Hagbarth, at jeg brændte efter at tale med eder... men Hagbarth... Jeg er forhaanet... Du elsker... tilstaae det kun... thi jeg lagde ofte Merke til dine nattelige Sange...

HOTHER

Og hvorfor skulde jeg negte det?... Guderne kan ikke elske heftigere... ikke renere, end jeg... Min..

SKULDE

Jeg forlanger ingen videre Tilstaaelse... men du elsker... jeg er forhaanet... og Hiartvar er den forvovne, som har forhaanet Helges Dotter... Du forstaaer mig...

HOTHER

Ikke meer, end et Barn forstaaer den mørke Tale ... Du taler, som Guderne i Upsal...

SKULDE

Ha!.. du elsker Skulde, og du kiender hende ikke?... Du veedst ikke endnu, at det er Blod, Blod alene, som kan kiøle hendes Harm, naar hun er forhaanet...

HOTHER

Jeg Skulde?...

GEVAR

Du kan ikke forundre dig over Hagbarths Forvirrelse Dronning.. Ved saa uformodentlig en Lykke, er det ikke sielent, at man tvivler paa sine egne Sandser.. Skulde, thi nu tør jeg forsikkre dig derom, Skulde elsker dig Hagbarth, og det er Hiartvar, som skal døe..

HOTHER

Er det mueligt?... tillad..

SKULDE

Du kan spare din Taknemmelighed, til jeg har holdt mit Løfte.. Hiartvar skal følge sin Konge...

305

Men han skal følge ham og Rolf maae døe først.. Og da.. men jeg vil ikke sige mere.. Det er Tid, at jeg gaaer, for, om mueligt, at sette Mod i den Frygtsomme.. hvis ikke, dog at indskrænke ham saaledes, at han ei kan skade.. Imidlertid værer i Beredskab.. og tænk paa, Hagbarth, at Prisen, som du kiemper for, er Skulde.. og Skulde med to Kongeriger!..1)

